

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finansaaret fra 1ste April 1901 til 31te Marts 1902.

(Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 3725 fg.).

Sagen sattes under Forhandling.

* Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

A. Nielsen: Jeg tillader mig at foreslaa Lovforslaget henvist til Finansudvalget.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Aandssvageanstalterne.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 1532 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B., Sp. 41 ff.).

Uden for Betænkningen var intet Ændringsforslag stillet.

Ordføreren (Oscar Hansen): Aandssvageanstaltners Forhold have nu i de sidste 10 Aar saa at sige uafslædig beskæftiget Tingene; de vekslende Ministerier have forsøgt gennem forskellige Lovforslag at faa disse Forhold ordnede, uden at man kan sige, de have været ganske heldige. Nu kommer det nuværende Ministerium med en Lov, der gerne skulde være af nogen endelig Varighed, saaledes at Rigsdagen ved dette Lovforslags Vedtagelse forhaabentlig i en Aarrække kan være fritagen for paa ny at beskæftige sig med disse Anliggender. Aandssvageanstaltners Forhold ere jo af den Natur, at de ikke fordre Reklame, tværtimod maa man sige, at jo mindre man mærker til disse Forhold, jo bedre er det, jo mindre man mærker til de aandssvage i Hjemmene, desto bedre,

maa man antage, at Anstaltnernes Ledelse gaar, og det nu foreliggende Lovforslag vil forhaabentlig, som sagt, bevirke, at der vil gaa en rum Tid, inden Rigsdagen atter kommer til at beskæftige sig med disse Anliggender. Lovforslaget er paa en Maade en Fremtidslov ogsaa i den Forstand, at dets fulde Realisation ikke indtræder straks; først efterhaanden som de nuværende Direktionsmedlemmer ved Anstalterne dø eller af anden Grund gaa bort, vil Lovforslaget i hele sin Fylde træde ud i Livet og komme til at virke i sin fulde Konsekvens, saaledes at man ogsaa af den Grund maa forudsætte, at der vil gaa en Aarrække, inden vi komme tilbage til Sagen; thi Lovforslaget, som det nu foreligger og forhaabentlig bliver vedtaget med de stillede Ændringer, vil først komme til at vise sin fulde Virksomhed, naar der er gaaet en rum Tid.

Udvalget har ved sin Gennembearbejdelse af Lovforslaget fundet sig foranlediget til at stille nogle Ændringer, men desuden har man overvejet en Del andre Forhold, uden at disse Forhold have givet Anledning til at udforme Ændringsforslag. Udvalget har saaledes overvejet, om det ikke var muligt at forandre Statens Rentegaranti for et Laan paa 1 Mill. Kr. til et Statslaan. Det lykkedes os ved den sidst vedtagne Lov at faa en saadan Forandring indført, og de Betragtninger, som jeg den Gang gjorde gældende, ere gyltige endnu. Men dog indtræder der her et nyt Forhold, thi Hovedbetragtningen, som førte os til tidligere at søge Rentegarantien ændret til et Laan af Statskassen eller offentlige Midler, var jo denne, at jo billigere Renteudgifter Anstalterne havde, desto flere Børn kunde de tage bort fra de fattige Hjem. Denne Betragtning er naturligvis rigtig, men ved det foreliggende Lovforslag bliver der indrømmet fuld Statsunderstøttelse til Alumner og til alle Alumner, saaledes at Rentebesparelsen ikke kommer til at faa den Betydning, som den tidligere vilde have. Desuden er der andre Overvejelser, andre Betragtninger, som have gjort sig gældende, og som ere medtagne i Betænkningen, og de have ligeledes ført til, at Udvalget ikke finder sig foranlediget til i Øjeblikket paa dette Punkt at stille noget Ændringsforslag.

En anden Sag, der har været Genstand for Udvalgets Overvejelse, er Spørgsmaalet om Forholdet imellem Professor Keller og den ny Direktion. Vi have søgt at formulere vor Opfattelse af dette Forhold i Betænkningen, og jeg vilde